

Leonardo da Vinci – praktikal Erfurdis

Autor: Mailiis Pavgonen (21)

Saatev organisatsioon: Rápina Aianduskool

Praktikapartner: Staatliche Berufsbildende Schule 5 Erfurt (Saksamaa)

Eriala: floristika

Mina olen Rápina Aianduskooli II floristika kursuse õpilane Mailiis ja minul koos kaheksa koolikaaslasega oli möödunud suvel, ajavahemikus 19.06-09.07. 2006 a. võimalus viibida Leonardo programmi raames välispraktikal Saksamaal Erfurti linnas.

Meie grupil, kuhu kuulusid kaheksa neidu - 4 floristkat õppivat, 2 maastikuehitajat, 1 aianduserialalt ja 1 kaugõppija, algas sõit Saksamaa poole 19. juuni varahommikul Tallinna bussijaamast. Bussipiletid marsruudil Tallinn - Berliin / Berliin - Tallinn olid eelnevalt meie nimedele ette broneeritud ja saime need projektijuhi käest.

Piiri ületasime Ikla piiripunktis. Reis läbi Balti riikide kulges vaatamata palavusele kenasti, 36 tunni pärast tegime peatuse juba Berliinis, kust edasi sõitsime Frankfurt-Maini. Frankfurt-Maine hiiglaslikus rongijaamas laadisime oma kotid bussilt maha ja jäime üheksandalt perroomilt väljuvat rongi ootama. Rongi väljumiseni olevat aega kasutasime jaamahoonega tutvumiseks ja esmapildi loomiseks Saksamaast. Kahetunnine rongisõit Erfurti oli mugav ja huvitav, rongiaknast nautisime Saksamaa ilusaid asulaid ja korrastatud maastikku. Erfurti jaamas tervitas meid vastutulnud proua Elke Hoffmann, kes viis meid meie majutuskohta. Teel majutuskohta tegime peatuse, et osta automaadist nädalapilet trammisõitudeks.

TUTVUMINE LINNA, KOOLI JA KORTERIGA

Katusekorter, kus me Erfurtis viibimise ajal elasime, oli suur, mugav ja kenasti sisustatud. Elasime üheksakesi koos ja tubasid oli meil 4 magamistuba, elutuba, köök, koridor, wc ja vannituba. Ära mahtusime lahedasti, mingeid probleeme ei tekkinud. Söömas käisime

hommikuti alumisel korrusel, kus Hr Mülleri (majaperemees) kokk meile söömaajaks kõik vajaliku igaks hommikuks valmis oli pannud. Majarahvas oli sõbralik.

Kui esmakordselt kooliga tutvuma läksime, võeti meid vastu karastusjookide ja koogiga. Kooli direktor pidas lühikese särtsaka tervituskõne, meile näidati klassiruumi ja räägiti, kuidas neil üldises plaanis õppetöö ja praktika toimub. Arvutiklassis võimaldati meil kasutada internetti kodustele kirjutamiseks.

Erfurti linn oli kena ja kodune, vanalinn meenutas meie Tallinna vanalinna. Linnas liiklemiseks kasutasime peamiselt tramme, sest trammiliiklus on Saksamaal väga täpne ja hästi korraldatud. Muidugi juhtus ka väike koomiline äpardus, kui sõitsime koos grupikaaslasega trammi lõpp-peatusse, aga tagasiteeks oli ainuvõimalik pikk jalgsimatk, sest olime sõitnud selle päeva viimase trammiga.

PRAKTIKAKOHTADE VALIMINE, TÖÖ LILLEPOES.

Järgmisel päeval pärast saabumist käisime koos Elkega läbi neli lillepoodi, et saaksime igaüks endale meelepärase koha välja valida. Valimiseks tutvustati meile Erfurti primaarid ja suurimaid lillepoode. Mina valisin Kaupluse „Ideen von Loreen“, mis meeldis mulle kohe esmapilgul.

Iga päev käisin tööl 8-17-ni, selle aja sisse olid arvatud puhkepausid ja lõuna. Kui ajasin läbi puhkepausideta, sain varem koju. Minu juhendajaks olid poe omanik Loreen ja floristid Nicola ning Nadine. Nendelt õppisin erinevaid tehnikaid ja lilleseadet. Sain ka iseseisvalt mõned tellitud kimbud valmistada. Koos Loreeniga käisime suurtes ladudes kaupa tellimas, kus mind üllatas rikkalik kaubavalik. Viisin klientidele Radison SAS hotelli ja lõpupidudele ka tellitud seadeid ja kimpe, see ülesanne usaldati mulle tänu minu suhteliselt heale saksa keele oskusele. Põhiliselt suhtlesingi saksa keeles. Et oskan saksa keeles suhelda, sain ka kliente teenindada. Muutusin julgemaks ja avatumaks, sest sakslased on avatud ja rõõmsameelsed inimesed. Oma praktikakohaga jäin igati rahule, sain palju erinevaid uusi kogemusi nii lilleseades, suhtluses kui ka teenindusvaldkonnas. Esimest korda olin kuller, sealjuures võõras kultuurikeskkonnas ja sain hakkama. See kogemus oli meeldiv.

Saksamaalt saadud kogemus tuli minu hinnangul igati kasuks. Alguses oli küll väike pabin sees, ikkagi võõras maa, rahvas, keel ja kultuur, kodu ka kaugel. Nüüd ei ole enam mingit hirmu võõra maa ja rahva ees, võimalusel sõidaksin taas välismaale tööle ja kasvõi mõneks ajaks pikemalt elama. Võõras keskkonnas saadud kogemused ja oskused on hindamatu väärtusega, seal õpid paremini ennast tundma ja usaldama, muutud enesekindlamaks, avatumaks ja saad juurde hulgaliselt praktilisi töökogemusi. Soovitan kõigile käia kasvõi korra praktiliselt välismaal, et saada kogemusi ja õppida paremini tundma iseennast ja oma valitud eriala.

TOREDAD ETTEVÕTMISED VÄLJASPOOL TÖÖAEGA

Koos Elke kolleegi Uwega külastasime Ega Keskust, kus on erinevad näitused siseruumides ja mitmed erinevad aiad, näiteks roosi aed ja jaapani aed. Kõik see oli ilustatud lillepeenarde, lilledest ehitatud loomakujude ja ilupuuvormide ning basseinidega. Eriti meeldis mulle jaapani aed.

Omapäi käisime loomaaias, kus veetsime terve toreda, elamusterohke päeva. Õhtuti käisime linnakeskuses Angeris istumas ja jalutasime linnas. Et parasjagu toimus Saksamaal jalgpalli MM, siis oli sakslaste seas maad võtnud üleüldine jalgpallihullus. Linnas olid üleval suured ekraanid mängude ülekanneteks, linnarahva riietus oli saksa koondise värvides. Eks mingil määral nakatas meidki see üleüldine vaimustus, vähemalt minul oli küll enamus kodustele kaasaostetust jalgpallitemaatiline. Kõik meie grupist nautisid saksa jäätist. Jäätis oli odav, maitsev ja rikkaliku valikuga. Sealsest jäätisest tunnen kodus olleski puudust. Tutvusin ka paljude huvitavate inimestega, kellest mõnegagi jätkame suhtlust interneti teel. Tegevust jagus meil kõigil küllaga. Kodustele tahtsime väikseid meeneid kaasa osta, nii tegime väikseid sisseoste igal tööpäevaõhtul, sest poed olid erinevalt Eesti omadest avatud vaid kella seitsme või kaheksani ja pühapäev on sakslastel suur puhkepäev, poed on siis üldse suletud. Avatud on vaid jäätisekohvikud.

Teisel nädalavahetusel sõitsime Erfurtist rongiga väiksemasse asulasse, kus toimus nn rooside pidu. Seal võisteldi lilleseadete tegemisel, avatud olid kohvikud, rikkalikke sortidega roosiaed ja palju muud põnevat.

Ühel tööpäeval saime vaba päeva, et läbi teha korralik ilukuur. Praktikapartnerist kooli õpilased näitasid meile meie endi peal oma oskusi - näomassaaž, maskid, kreemid ja lõpuks meik. Päeva lõpuks olime kui uuesti sündinud, kaunid ja lõdvestunud.

Viimasel õhtul käisime grillipeol maastikuehitajate ülemuse vanemate aias. Saksapärasele vorstikeste, saiakeste ja õllega grilliõhtule viisime kingiks kaasa lille ja kommikarbi.

Võõrustajate aed oli oma eksootiliste lilledega imetlusväärne.

TAGASI KOJU ...

9.juulil pidime lahkuma koduseks saanud ärklikorterist, et asuda koduteele. Kurb oli lahkuda, aeg Saksamaal oli möödunud lennates. Majaperemees Hr Müller viis meid koos pagasiga rongijaama. Eelnevalt olime käinud koolist läbi, et tänada meeldivalt korraldatud praktikaaja eest. Koolist saadeti meid teele tordi, kohvi ja parimate soovidega ning kutsuti meid tagasi endile külla. Kinkisime omaltpoolt mõned meened, mis me Eestist kaasa olime toonud .

Jaamas jätsime hüvasti Elkega ja algas sõit koju tagasi. Berliini jõudes oli teekond täpselt sama nagu tulleski. Metroo-bussijaam. Bussijaamas tuli jällegi aega parajaks teha ja oodata bussi. Selle aja jooksul jõudsime tutvuda kohalike Prantsuse päritolu noormeestega ja veidi juttu ajada. Lõpuks kui vaatevälja ilmus sinivalge Euro Lines buss, millel kleeps Welcome To Estonia, siis hüppasime üliõhmsalt pingilt püsti ja kilkasime, kuna tükike Eestimaad oli meie

juurde tulnud. Kui bussiuks avanes ja reisisaatja ütles selges eesti keeles: "Tere päevast!" , oli meie rõõm veelgi suurem, sest olgem ausad koduigatsus oli juba ligi tikkunud ja koju tahtsime kõik väga saada. Eesti piirile jõudes olime rahulolevad. Meeldiv reis oli seljataga, ees ootasid aga sõbrad/tuttavad, pered, neile saime nüüd kõigest läbielatust korduvalt jutustada.

Kodus on hea ja turvaline. Kõik on teada ja käe-jala juures. Kui arvata, et nii ongi hea, siis kindlasti tegelikult eksid. Võimalusel tuleb alati minna ja maailmas ringi vaadata. Iga väikseimgi seiklus tuleb sulle varem või hiljem elus kasuks. Tunned, et näed, seda ma juba tean sellest ajast, kui käisin seal...Näed, et kõik polegi elus vaid roosat või rohelist värvi, võib ka triipe ja ringe leida, kui hästi otsida. Mõtled, et oled võimeline enamaks kui seni arvasid. Julged innustada tänu oma kogemustele teisi, nii teed head endale ja teistele, avades ehk võimalused suure tuleviku heaks.

Soovitan kõigil, kel vähegi võimalust omandada töökogemusi väljaspool kodumaad. Kartlikele ja kahtlejatele tahan öelda, et pole tarvis karta ja olla tagasihoidlik. Kui on võimalus, tasub ennast proovile panna. Ja Leonardo programmiga pole mingit riski, et oleksid üksi võõral maal või et sa ei saa hakkama, sellist võimalust lihtsalt pole! Kõik on korraldatud, suurepäraselt, praktikandi osaks saab igakülgne hoolitsus, tähelepanu ja meeldiv erialane kogemus, mis tuleb kasuks edaspidi kodus töötades või välismaal veelgi oskusi täiendades. Arvan, et Leonardo DaVinci Programm on igati tänuväärne projekt, mis annab õppuritele võimaluse praktikat välismaal teostada, et omandada erinevaid kultuurilisi ja suhtluskogemusi, saada kodumaisest erinevat tüüpi praktikat, arendada julgust ja oskusi teel eneseteostuse poole.